

Unatoč tome što ne vidi, Danijel Kralj širi optimizam i vjeru. Piše pjesme i uživa u životu punim plućima

by Glas Podravine i Prigorja — 19. August 2021. u Vijesti

0

Danijel Kralj rođen je slijep. Ali ako mislite da ga to drži zarobljenoga u njegova četiri zida, gdje sažaljeva samoga sebe okružen ljudima bez čije pomoći ne bi mogao živjeti ni normalno funkcionirati, definitivno se varate. On je slijep, ali to ga ne sprječava da živi život punim plućima.

Unatoč činjenici što je slijep, na svoju obitelj i prijatelje prenosi pozitivnu energiju i vjeru u život. Rođen je u Čakovcu, osnovnu školu pohađao je u Svetom Jurju na Bregu, dok je jezičnu gimnaziju uspješno završio u Čakovcu. Unatoč naoko nepremostivom hendikepu, diplomirao je hrvatski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu s temom diplomskoga rada „Aspekti religiozne lirike Nikole Šopa i Dragutina Tadijanovića“, a rad je objavljen i u časopisu Hrvatski.

Danas ovaj vedri Međimurac živi u Lopatincu s majkom, bratom i njegovom obitelji. Piše knjige, prevađa i i lektorira tekstove na brajci, šeće, druži se s prijateljima, ukratko: uživa u životu. S tjelesnim nedostatkom se nosi tako da na sljepoću ne gleda kao na životni teret, već izazov koji je prihvatio.

– Ne žalim što u životu ne mogu do vizualnih slika, naprotiv, zahvalan sam Bogu na daru talenta da mogu pisati poeziju i pamtiti odlično datume kad je bio koji dan ili kad se što dogodilo i ne bih ništa previše promijenio. Imam podršku obitelji i prijatelja, svoje župne zajednice, župnika u Svetom Jurju na Bregu, Pastoralu za osobe s invaliditetom Varaždinske biskupije, Udruge slijepih Međimurske županije čiji sam član i mnogih drugih – kaže nam u ugodnom razgovoru ovaj 34-godišnji profesor hrvatskog jezika.

Na primanju kod biskupa u miru, mons. Josipa Mrzljaka, i razgovora o vjerskom i umjetničkom životu i radu

Pjesme o ljepoti pjeva ptica, suncu, kiši,...

Danijel je autor četiri zbirke pjesama: „Put do ljubavi, mira i sreće“ (2000.), „Moja lutanja“ (2004.), „Vrijeme za snove“ (2014.) i „Moja radost neprolazna“ (2018.). Svojim pjesmama njeguje optimizam, potiče na uživanje u životu i širi vjeru i nadu u ljudima oko sebe.

– U svojim lirskim pjesmama šaljem poruku optimizma i kako se trebamo vratiti prirodi, vjeri i mnogim ljudskim vrijednostima koje smo možda u tolikoj žurbi zaboravili, a to je ljepota pjeva ptica, sunce, kiša, zahvalnost, poziv na radost – poručuje.

Ljubav prema hrvatskom jeziku krenula je od prvih dana osnovne škole, a pjesme je počeo pisati u trećem razredu. U početku su to bile domaće zadaće, no s vremenom je svoj zadatak shvatio kao talent koji treba dalje širiti, pokazivati i usrećivati čitatelje i slušatelje poezije.

– Odlazio sam na natjecanja iz hrvatskoga jezika pa sam u 7. razredu bio županijski prvak i državni doprvak, a to sam ponovio i u 8. razredu, dok sam u gimnazijskim danima jednom osvojio prvo, jednom drugo i jednom treće mjesto na županijskom natjecanju. Godine 2003. osvojio sam drugu nagradu Goranova proljeća u kategoriji učenika osnovnih škola Republike Hrvatske i bio sam gost u slovenskoj Vinici na Župančičevim susretima – prisjeća se Danijel.

Promocija posljednje zbirke pjesama „Moja radost neprolazna“ u župnoj crkvi u Svetom Jurju na Bregu

Životna filozofija: „Činiti dobro!“

U životu mu je vjera veoma važna. Njegovi prvi susreti s kršćanstvom zbili su se još u ranoj mladosti u obitelji, od roditelja, bake i djeda. Preko njih je naučio kako treba poštivati sve i svakoga, da svima treba činiti dobro i biti zahvalan Bogu i ljudima na svemu što se dogodilo. Takvu je vjeru i životnu filozofiju i danas zadržao te je i dalje aktivan u župnoj zajednici.

– Aktivan sam u Župi Sveti Juraj na Bregu gdje nedjeljama i blagdanima čitam euharistijska čitanja na Brailleovom pismu i to me ispunjava i čini radosnim te vrlo rado navješćujem Riječ Gospodnju, u čemu imam podršku svog župnika, vlč. Ivica Puškadije. Na svečanije blagdane, npr. Božić i Uskrs, pročitam i svoje prigodne stihove kao čestitku za taj blagdan, što mi također mnogo znači u vjerničkom i umjetničkom životu. Župnik me podržava i u umjetničkom radu na način da je s Općinom Sveti Juraj na Bregu, koja mi je 2018. godine dodijelila i priznanje za doprinos kulturi, organizirao promociju moje posljednje zbirke pjesama u crkvi, a varaždinski biskup u miru mons. Josip Mrzljak primio me i u svom uredu gdje smo razgovarali o mom vjerskom i umjetničkom životu i radu – govori nam Danijel Kralj.

Ne samo da je aktivan u vjerskom životu župe, već živi život punim plućima. Motivaciju stječe na svetim misama, u druženju s prijateljima, uživo ili preko ZOOM-a koji se odvijaju u suradnji s Pastoralom osoba s invaliditetom i njihovih prijatelja Varaždinske biskupije. Ukratko, nastoji svima prikazati kako je život lijep i kako je svaki trenutak vrijedan da budemo radosni. Ipak, na prvo mjesto stavlja podršku obitelji tijekom ranog djetinjstva i školovanja, ali i danas kada je odrastao čovjek.

Danijel je diplomirao hrvatski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 2015. godine

„Uvijek možemo biti bolji prema osobama s oštećenjem vida“

– Imao sam veliku podršku obitelji tijekom školovanja i studija, osobito roditelja, majke Marine i pokojnog oca Mladena Kralja te brata Dejana, učitelja, profesora i prijatelja koje sam upoznao i dan-danas imam kontakte s mnogima od njih. Mnogo je bilo izazova, ali sve sam prolazio s optimizmom, entuzijazmom i obostranim ohrabivanjem i povjerenjem. Odlična suradnja s profesorima činila je vrijedne rezultate, a profesor kolegija Svjetska književnost u nastavi na Odsjeku za kroatistiku Filozofskog fakulteta u Zagrebu, gospodin Vlado Pandžić, napisao je i dva predgovora mojim posljednjim dvjema zbirkama pjesama – otkriva nam ovaj samozatajni, ali izniman mladić.

Percepcija javnosti osoba s tjelesnim oštećenjima uvijek je osjetljiva tema. Jesmo li kao društvo dovoljno senzibilizirani za osobe drugačije od nas, pitanje je koje si svaki pojedinac najprije treba sam postaviti. Koliko god bili senzibilizirani, uvijek možemo biti još i bolji. S time se slaže i Danijel Kralj.

– Uvijek možemo biti bolji prema osobama s oštećenjem vida i osobama koje imaju koji drugi invaliditet. Valja reći da smo svi mi jednakovrijedni, imamo svoje sposobnosti, možemo mnogo naučiti cjelokupno društvo, samo nas treba prepoznati, podržati i ne strahovati kad nailazimo na bilo kakve različitosti, jer različitosti nas obogaćuju da imamo više iskustava koja možemo razmjenjivati, a nikako nas ne udaljavaju jedne od drugih. Svatko ima pravo na svoje mjesto pod suncem – naglašava Danijel.

„Svatko ima pravo na svoje mjesto pod suncem“, Danijel Kralj

Duhovni rast nadilazi fizičke prepreke

Slijepi osobe imaju mnogo izazova u uključivanju i integraciji u hrvatsko društvo, a tako je i u drugim, nama susjednim zemljama, pa i u cijelom svijetu. Tema izazova i prepreka slijepih osoba za potpunu integraciju u hrvatsko društvo uvijek je aktualna.

– Vrlo je važno da ljudi koji vide nemaju straha prići nam, razgovarati i nije potrebno ispričavati se na jednu običnu rečenicu „Vidimo se!“, misleći da su pogriješili što su se tako izrazili jer i mi vidimo, samo na drukčiji način. Društvo se treba više informirati i cjelokupni sustav treba tako funkcionirati da se ni u čemu ne osjećamo manje prihvaćenima ili da smetamo većini ljudi bez ikakvog invaliditeta – pojašnjava Danijel Kralj.

Duhovni rast nadilazi fizičke prepreke s kojima se osobe s invaliditetom susreću, smatra Danijel Kralj te podsjeća na riječi vlč. Leonarda Šardija, povjerenika Pastoralu osoba s invaliditetom i njihovih obitelji Varaždinske biskupije, kako ‘trebamo uvijek ići naprijed, penjati se prema svom cilju i nikada ne posustajati’.

– Te riječi vlč. Leonarda vrijede za cjelokupno društvo jer svi mi trebamo jedni druge i potrebno je cijeniti svačije znanje da bismo zajedno gradili prijateljstvo s Isusom i jedni s drugima, kao što se to odlično čini u pastoralu gdje su volonteri prihvatili svaku osobu kao nekoga tko vrijedi, kao nove prijatelje. Takvo povjerenje treba širiti dalje da se i u drugim hrvatskim biskupijama može primijeniti takav primjer i usrećiti osobe s invaliditetom i u drugim krajevima Hrvatske i uključiti ih aktivno u život Crkve – poručuje za kraj Danijel Kralj.

Na blagdan svete Lucije, zaštitnice slijepih i slabovidnih, Danijel redovito u varaždinskoj katedrali sudjeluje u euharistijskom čitanju na Brailleovom pismu

PUTEVIMA SREĆE

Kako lijepo je
veselit se što živiš i prijatelje imaš,
kad znaš reći hvala za toplu riječ što primaš!

Kako divno je
putevima sreće kada se korača,
kada imaš nekog tko te stvarno shvaća,
kad padaš, digne te i na pravi put vraća.

I kad znamo pružit nadu
nekom tko bez cilja luta,
nekom tko do dvanaest ima samo pet minuta,
u tom trenu predivno je vidjet cvijet ljubavi
što nas liječi kad se glad za srećom pojavi.

Danijel Kralj (iz zbirke pjesama „Vrijeme za snove“)

Foto i tekst: Goran Damjanić

- Članak je napisan uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije temeljem Programa ugovaranja novinarskih radova u elektroničkim publikacijama

